

NMHH

Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság

A Mapping Media Freedom - Monitoring Report értékelése

Készítette:

Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság

2025. március 25.

Minden jog fenntartva.

Tartalomjegyzék

Előszó	4
Vezetői összefoglaló.....	4
1. A jelentést kiadó szervezet és a jelentés módszertana.....	5
1.1. <i>A jelentést kiadó szervezet és a módszertan ismertetése</i>	<i>5</i>
1.2. <i>A módszertan értékelése</i>	<i>6</i>
2. Nemzetközi kitekintés – az európai incidensek száma 2014-2024 között.....	7
2.1. <i>Eredmények áttekintése</i>	<i>7</i>
2.2. <i>Eredmények elemzése</i>	<i>9</i>
3. Magyarország eredményei a Mapping Media Freedom – Monitoring Report jelentésben	10
3.1. <i>Magyarország eredményei 2014 és 2024 között</i>	<i>10</i>
3.2. <i>A Magyarországot érintő incidensek számának elemzése</i>	<i>11</i>
4. A jelentésekben található tárgyi tévedések és szubjektív megállapítások.....	11
5. Zárzó	14

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság feladatának tekinti a médiaszabadság magyarországi helyzetét vizsgáló jelentések nyomon követését, annak érdekében, hogy az azokban szereplő kérdések szakmai alapokon történő vizsgálatát elősegítse.

Jelen elemzésünk során a **Mapping Media Freedom projekt keretei között kiadott éves jelentések módszertanát és megállapításait tekintjük át**, azonosítva a módszertan hiányosságait, valamint egyes tárgyi tévedéseket és szubjektív megállapításokat.

Vezetői összefoglaló

A Mapping Media Freedom – Monitoring Report jelentéseket a European Centre for Press and Media Freedom (ECPMF) nevű nonprofit szervezet adja ki 2021 óta. A projekt keretei között **a sajtó- és médiaszabadságot sértő incidenseket igyekeznek feltárni az Európai Unió tagállamaiban és tagjelölt országaiban**.

A Mapping Media Freedom projekt 2021 előtt is nyomon követte a média- és sajtószabadságot sértő incidenseket Európában, amelyeket online adatbázisukban is rögzítettek. Az egyes éveket összesítő jelentéseket azonban nem adtak ki, illetve a vizsgált államok köre is változott. A 2021 előtti adatok kapcsán az ECPMF is jelzi, hogy azok nem hasonlíthatók össze a jelenlegiekkel.

Önálló módszertani ismertetővel csak a jelentés alapjául szolgáló internetes adatbázis rendelkezik. Ebben rögzítik, hogy az egyes incidenseket egy többlépcsős eljárást követően teszik közzé, amely során azokat a szervezet szakértői is hitelesítik. Az adatbázis **elsősorban fizikai támadásokkal, zaklatással, pszichológiai bántalmazással, tulajdon elleni támadásokkal, cenzúrával és jogi atrocitásokkal foglalkozik**.

Az incidenseket négy szempont (támadás fajtája, forrása, kontextusa és érintett alanya) alapján kategorizálják. Emellett bizonyos témák, például a koronavírus-világjárvány vagy a környezetvédelem mentén elkülönülten is jelölik az egyes eseteket.

A Mapping Media Freedom – Monitoring Report jelentések kapcsán több módszertani kritika is megfogalmazható. **Nagymértékben rontja például a riport elkészítésének átláthatóságát, hogy nem ismerhető meg a dokumentum szerzőinek névsora.**

Aggályos továbbá, hogy a jelentésekben szereplő incidenseknek a Mapping Media Freedom weboldalán megtalálható leírásai **jellemzően a magyar médiahelyzettel kapcsolatos álláspontokat egyoldalúan megjelenítő forrásokra támaszkodnak**. Ugyan kisebb arányban egyéb, ellentétes nézőpontokat bemutató sajtótermékekre is hivatkoznak, ezeket azonban gyakran az incidens megvalósításában résztvevő szervezetként azonosítják. Emellett a dokumentumok elsősorban másodlagos forrásokra, így például az atrocitásokat bemutató cikkekre támaszkodnak.

Végül megemlíthető, hogy az egyes országokra vonatkozó adatok összehasonlíthatóságát nagymértékben csökkenteti, hogy **nem mutatják be lakosságarányosan az egy főre jutó incidensek számát**.

A jelentések a vizsgált időszakban **Európa-szerte romló tendenciát mutatnak**, az atrocitások összesített mértéke 2021 és 2024 között 626-ról 1548 esetszámra emelkedett. Hasonló tendenciára mutatnak rá **Magyarország vonatkozásában is, ahol 2021-ben 12, 2024-ben pedig 68 incidenst azonosítottak**.

Az egyes országok tekintetében kérdések merülnek fel a jelentés objektív megközelítése kapcsán, ami különösen szembetűnő a szlovákiai és lengyelországi események elfogult jellemzésében.

A vizsgált riportokban több tárgyi tévedés is azonosítható. A 2021-es évre vonatkozó Monitoring Report a **Médiatanácsot politikai befolyás alatt álló szervezetként mutatja be, miközben a médiaszolgáltatásokról**

és tömegkommunikációról szóló **2010. évi CLXXXV. törvény** (a továbbiakban: médiatörvény) mind az NMHH, mind a Médiatanács **függetlenségét egyértelműen garantálja.**

A 2023-as jelentés **kritikusnak látja a médiapluralizmus helyzetét**, a 2021-es kiadás szerint pedig szisztematikusan felszámolták azt. Ezzel szemben megállapítható, hogy **a magyarországi médiapiac sokszínű**, a legfontosabb piaci szereplők között eltérő álláspontokat megjelenítő lapokat és csatornákat találhatunk.

A Mapping Media Freedom jelentések **több, alátámasztás nélkül szereplő szubjektív megállapítást tesznek.** A 2024-es dokumentumban például „*fojtogatott magyarországi médiaterről*” írnak.¹

1. A jelentést kiadó szervezet és a jelentés módszertana

1.1. A jelentést kiadó szervezet és a módszertan ismertetése

A European Centre for Press and Media Freedom (ECPMF) nevű nonprofit szervezet 2021 óta adja ki Mapping Media Freedom – Monitoring Report című éves jelentését, amely **a sajtó- és médiaszabadságot sértő eseteket veszi számba az Európai Unió tagállamaiban és tagjelölt országaiban.** A dokumentum vizsgált országoként összesíti és megjeleníti az ilyen incidensek számát.²

A 2015-ben Lipcsében létrejött ECPMF **küldetésének tekinti a médiaszabadság megőrzését, védelmét és előmozdítását.** Ennek érdekében figyelemmel kísérik a jogsértéseket, érdekelt felekkel egyeztetnek, valamint támogatásokat nyújtanak. A szervezet finanszírozásában részt vesz Lipcse városa, a német szövetségi kormány külügyminisztériuma, valamint az Európai Bizottság is.³

Az ECPMF a **Media Freedom Rapid Response (MFRR) elnevezésű mechanizmus tagja, amelynek célja, hogy nyomon kövesse a sajtó- és médiaszabadságot sértő incidenseket, és reagáljon azokra** az Európai Unió tagállamaiban és tagjelölt országaiban. Az MFRR tagjai között megtalálhatók az Article 19, a Free Press Unlimited, az Európai Újságírók Szövetsége, az International Press Institute és az Osservatorio Balcani Caucaso Transeuropa. A Mapping Media Freedom – Monitoring Report című jelentés kiadására is ezen projekt keretei között kerül sor.⁴

A Mapping Media Freedom **2021-et megelőzően is nyomon követte a média- és sajtószabadságot sértő incidenseket Európában, amelyeket online adatbázisukban rögzítettek.**⁵ Az eseteket összesítő éves jelentéseket ugyanakkor nem adott ki, kisebb értékeléseket pedig változó gyakorisággal (jellemzően negyed- vagy félévente) tettek közzé. Emellett a vizsgált országok körében is eltérések tapasztalhatók, amelynek kapcsán a szervezet internetes adatbázisának módszertani ismertetője is elismeri, hogy az egyes korábban elemzett államokról szóló adatokat már nem frissítik, és azok „*nem feltétlenül hasonlíthatók össze a jelenlegi riasztásokkal.*”⁶

A Monitoring Report **önálló módszertani ismertetővel nem rendelkezik,** azonban rögzíti, hogy a jelentés a megelőző év (január 1. és december 31. közötti) incidenseit veszi figyelembe.⁷ A jelentés a sajtószabadságot sértő esetek általános tendenciáit bemutató **áttekintésre és az egyes országokat értékelő fejezetekre osztható.** Az aktuális jelentés 12 országról tartalmaz önálló alfejezeteket.⁸

¹ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2024. 32. o.](#)

² [Mapping Media Freedom: Analysis.](#)

³ [A European Centre for Press and Media Freedom: Finances](#)

⁴ [Media Freedom Rapid Response: What is MFRR.](#)

⁵ [Mapping Media Freedom: Incidents.](#)

⁶ [Mapping Media Freedom: Methodology.](#)

⁷ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2024. 51. o.](#)

⁸ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2024. 6. o.](#)

A dokumentumban megtalálható **adatok a jelentést kiadó projekt internetes adatbázisán alapulnak**, amely szintén a média- és sajtószabadság sérelmeit igyekeznek dokumentálni. Az adatbázis módszertani ismertetője szerint **az egyes incidenseket egy többlépcsős eljárást követően rögzítik** a weboldalon.

Az ECPMF **három csatornán keresztül gyűjt információkat az incidensek kapcsán**: szakmai szervezetekkel egyeztetve, online bejelentések segítségével, valamint egy MI-eszköz alkalmazásával, amely képes felismerni a sajtó- és médiaszabadságot sértő eseteket a közösségimédia-bejegyzésekben és a hírekben. **A szervezet szakértői a közzététel előtt hitelesítik az incidenst**: ellenőrzik a forrásokat, további információkat gyűjtenek más platformokon keresztül és közvetlen kommunikáció segítségével.⁹

Az ECPMF adatbázisa **négy szempont mentén kategorizálja az azonosított eseteket**: a támadás fajtája, forrása, kontextusa, valamint érintett alanya szerint. Ez utóbbi esetében, amennyiben lehetséges, további csoportokat alakítanak ki a személy neve, foglalkoztatási státusza és típusa alapján. **Bizonyos témák mentén elkülönülten is jelölik az egyes incidenseket**, ilyenek például a koronavírus-világjárvány, a környezetvédelem, a rasszizmus és a nemi vagy szexuális irányultság alapú támadások.¹⁰

Az adatbázis **elsősorban fizikai támadásokkal, zaklatással, pszichológiai bántalmazással, tulajdon elleni támadásokkal, cenzúrával és jogi atrocitásokkal foglalkozik**.

Főként az újságírókat és a média munkatársait érintő egyes incidenseket rögzítik, azonban vizsgálatuk kiterjed például a médiavállalatok tulajdonosait érő fenyegetésekre; olyan személyekre, akiket újságíróval fennálló kapcsolatuk miatt ér támadás (például családtag, újságírói forrás); sajtószabadság előmozdítására törekvő civil szervezetek elleni támadásokra; illetve általánosságban a médiát érintő intézkedésekre (például szólásszabadságot korlátozó jogszabály elfogadása).¹¹

A jelentés rögzíti, hogy **egy incidens többféle támadást is magában foglalhat** (például ugyanazon atrocitás keretei között végrehajtott fizikai és szóbeli támadás), illetve egynél több újságírót is érinthet, vagy azokat több szereplő is elkövetheti egyidőben. Ennek következtében például az egyes támadások százalékos arányát mutató adatok összege meghaladhatja a száz százalékot.¹²

1.2. A módszertan értékelése

Csökkenti a jelentés elkészítésének transzparenciáját, hogy a kiadvány **nem mutatja be szerzőinek névsorát**, mindössze annyit rögzít, hogy annak összeállításában – az MFRR mechanizmus keretei között – részt vett az ECPMF, az Európai Újságírók Szövetsége és az International Press Institute.¹³

A felhasznált források kapcsán **a riport rögzíti, hogy a feltüntetett incidensek a Mapping Media Freedom adatbázisából származnak**. Megállapítható ugyanakkor, hogy a bemutatott esetek kapcsán **jellemzően a magyar médiahelyzettel kapcsolatos álláspontokat egyoldalúan megjelenítő forrásokra támaszkodnak**. Kisebb arányban egyéb, ellentétes nézőpontokat bemutató lapokra is hivatkoznak, ezeket azonban gyakran az egyes incidensek megvalósításában szerepet játszó orgánumokként azonosítják.

Ennek megfelelően megállapítható, hogy **az adatbázis főként másodlagos forrásokra**, így például az egyes incidenseket ismertető cikkekre **hagyatkozik**. Kevésbé hangsúlyosan azonban megjelennek olyan elsődleges források is, mint a Szuverenitásvédelmi Hivatal jelentései vagy releváns közéleti szereplők közösségimédia-bejegyzései.¹⁴ Az éves jelentésekben **az egyes állításokat és incidenseket**

⁹ [Mapping Media Freedom: Methodology.](#)

¹⁰ [Mapping Media Freedom: Methodology.](#)

¹¹ [Mapping Media Freedom: Methodology.](#)

¹² [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2024. 51. o.](#)

¹³ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2024. 7. o.](#)

¹⁴ [Mapping Media Freedom: Incidents.](#)

alátámasztó hiperhivatkozásokat is elhelyeztek, amelyek jellemzően a projekt fent bemutatott adatbázisára vagy helyenként a jelentés elkészítésében részt vevő egyéb szervek (például az International Press Institute) közleményeire mutatnak.

Az egyes államokban elkövetett támadásokra vonatkozó **adatok összehasonlíthatóságát nagymértékben rontja, hogy a jelentés nem mutatja be lakosságarányosan az egy főre jutó incidensek számát.** Ez torzításhoz vezet, hiszen a nagyobb államok esetében feltüntetett magasabb értékek a nagyobb lakosságszámmal is összefüggésben állhatnak.

Ennek tényét a jelentés is elismeri, rögzítve, hogy *„a különböző országok médiaszabadságának helyzete nem hasonlítható össze pusztán a rögzített riasztások száma alapján, és a riasztások száma nem értelmezhető az országok rangsorolásaként.”*¹⁵

Az összevethetőség kérdéséhez kapcsolódik a 2021-es évet értékelő jelentés azon megállapítása is, hogy Németország esetében az incidensek magas száma nem a médiaszabadság kedvezőtlen állapotára utal, hanem az ott meglévő kiterjedt, atrocitásokat nyomon követő hálózatnak tulajdonítható, amely más országokra nem jellemző.¹⁶

Ahogy arra fent is utaltunk, a Mapping Media Freedom – Monitoring Report kategóriákba sorolja az incidenseket. **A besorolás gyakorlata ugyanakkor egyes kategóriák esetében megkérdőjelezhető: a jelentés például minden, médiummal szemben induló peres eljárást jogi támadásnak minősít,** függetlenül a bíróságok megállapításaitól, illetve az ügy kimenetelétől.

Ennek egyik példája, amikor a 2021-es évet értékelő jelentés annak ellenére rögzít incidensként egy újságíróval szemben indított személyiségi jogi pert, hogy a Kúria a felperesek számára kedvező ítéletet hozott, amelyet később az Alkotmánybíróság is megfelelőnek talált.¹⁷

Problematikus továbbá, hogy **nem átlátható, milyen módszertani alapon választja ki a Monitoring Report, hogy mely országokat mutat be önálló alfejezetben.** A jelentés ezzel kapcsolatosan csak annyit állapít meg, hogy *„ezeket az országokat közelmúltbeli, aggasztó fejlemények alapján választottuk ki, amelyek nem feltétlenül tükröződnek a rögzített riasztások számában”*.¹⁸

2. Nemzetközi kitekintés – az európai incidensek száma 2014-2024 között

2.1. Eredmények áttekintése

A **2021-es évet értékelő** – az uniós tagállamok és tagjelöltek mellett az Egyesült Királyságot is vizsgáló – **jelentés összesen 626 incidenst regisztrált,** amelyek 1063 személyt vagy entitást érintettek.

A jelentés szerint **az esetek több mint egynegyede** (26,8 százalék) **kötődik a koronavírus-járványhoz,** mivel gyakran a pandémiával kapcsolatos eseményekről (például demonstrációkról) beszámoló újságírók váltak erőszakos cselekmények áldozatává. Ennek is köszönhető, hogy az incidensek 28,4 százalékát demonstrációkkal összefüggésben rögzítették. A verbális támadások – így például az újságírók megfélemlítése, zaklatása, sértegetése – adták a teljes támadások 41,8 százalékát, amelyet a jogi incidensek (25,4 százalék) és a fizikai támadások (21,1 százalék) követtek. **A támadások**

¹⁵ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2024. 30. o.](#)

¹⁶ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2021. 4. o.](#)

¹⁷ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2021. 42. o.](#); A Kúria Pfv. 20.199/2020/7. határozata; 3418/2024. (XI. 28.) AB határozat.

¹⁸ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2024. 30. o.](#)

41,2 százalékát magánszereplők követték el, ami jóval felülmúlja a rendőrségi atrocitások (18,5 százalék), valamint a jogi incidensek (12,3 százalék) arányát.¹⁹

A 2022-es Monitoring Report összesen 813 incidenst azonosított a vizsgált államokban, amelyek 1339 személyt vagy entitást érintettek. Az esetek növekvő száma részben annak következménye, hogy ebben az évben vizsgálták először Ukrajnát és Moldovát is. A háborúban álló előbbi államban pedig 140 atrocitást rögzítettek. Az elemzett országok sorából ugyanakkor kikerült az Egyesült Királyság.

A 2022-es jelentés elkülönülten is bemutatja az Unió tagállamaiban, illetve tagjelölt országaiban rögzített incidensek számát. **A 27 tagállamban összesen 415 ilyen eseményt dokumentáltak**, amelyeknek közel fele (42,2 százalék) verbális támadás volt. A jogi támadások az esetek számának 27,2 százalékát, míg a fizikai atrocitások további 20,5 százalékát adták.²⁰ **A tagjelölt államokban 2022 során összesen 398 támadást azonosított a dokumentum.** Ennek 38,3 százaléka volt jogi, 35,5 százaléka verbális, 19,8 százaléka pedig fizikai atrocitás.²¹

2023-ban a vizsgált államokban 1117 esetet könyveltek el, amely **jelentős növekedést mutat az egy évvel korábbi adatokhoz képest.** Az incidensek összesen 1620 személyt vagy entitást érintettek.

Az Európai Unió tagállamaiban 602 incidensről számolt be a Monitoring Report, amelynek 35,9 százaléka verbális, 24,9 százaléka jogi, 20,6 százaléka pedig fizikai jellegű volt. A tagjelölt státuszú államokban összesen 515 incidenst rögzítettek; a leggyakoribb a jogi természetű támadás (29,7 százalék) volt, amelyet a szóbeli incidensek (27,2 százalék) követtek.²²

A 2024-es évben 1548-ra emelkedett az incidensek száma, amelyek összesen 2567 személyt vagy entitást érintettek. A dokumentum szerint az atrocitások növekvő száma jól tükrözi, hogy az újságírók és médiavállalatok egyre ellenségesebb környezetben néznek szembe.²³

Az uniós tagállamokban összesen 942 esetet azonosított a jelentés, amelyek együttesen 1446 személyt vagy entitást érintettek. **Ez kiemelkedően magas, 48 százalékos emelkedés** a 2023-as adatokkal összevetve. A támadások nagy részét továbbra is a verbális atrocitások teszik ki (41,5 százalék), azonban gyakoribbá váltak a cenzúrához kötődő incidensek is: 2023-ban az atrocitások 15,9 százaléka volt ilyen jellegű, míg 2024-ben már 35,6 százalék.²⁴ **A tagjelölt államokban további 606 eseményt jegyeztek fel**, amelyek 1121 személyre vagy entitásra terjedtek ki. Ezen államok esetében az incidensek számának növekedéséhez az is hozzájárult, hogy az idei jelentés elsőként vonta be Grúziát az értékelésbe, ahol 138 esetet azonosítottak. Ebben az országcsoportban is a verbális támadások voltak a leggyakoribbak, amelyek 34,5 százalékot tettek ki, megelőzve a jogi támadásokat (27,7 százalék) és a cenzúrához kötődő korlátozásokat (18,6 százalék).²⁵

Mivel 2021-et megelőzően az egyes jelentésekből nem volt egyértelműen megállapítható az országokban rögzített incidensek száma, a 2014 és 2021 közötti értékek megállapításához nagymértékben támaszkodtunk a Mapping Media Freedom online adatbázisára.²⁶ A jelentés ezzel kapcsolatosan rögzíti, hogy az adatbázis és

¹⁹ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2021. 4-5. o.](#)

²⁰ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2022. 6. o.](#)

²¹ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2022. 6. és 10. o.](#)

²² [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2023. 4-6. o.](#)

²³ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2024. 6-9. o.](#)

²⁴ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2024. 10. o.](#)

²⁵ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2024. 14-15. o.](#)

²⁶ [Mapping Media Freedom: Incidents.](#)

az egyes dokumentumok számai eltérhetnek egymástól, mivel az előbbit a jelentés közzétételét követően is frissítik.²⁷

	HUN	UK	GER	FRA	POL	CZ	SK	AUT
2014	69	23	36	28	10	N. A.	3	4
2015	58	14	30	38	14	N. A.	1	3
2016	42	20	20	69	44	N. A.	1	N. A.
2017	22	18	24	54	40	9	3	1
2018	50	27	31	36	67	6	11	15
2019	11	7	15	14	12	2	2	4
2020	15	31	73	25	22	N. A.	1	3
2021	12	31	119	57	24	7	7	10
2022	11	N. A. ²⁸	87	51	21	5	3	3
2023	49	N. A.	92	110	44	4	18	8
2024	68	N. A.	227	108	27	2	50	2

1. táblázat: A Mapping Media Freedom által azonosított incidensek száma Európa egyes államaiban 2014 és 2024 között (Forrás: Mapping Media Freedom adatbázisa, jelentései)

2.2. Eredmények elemzése

A 2021 utáni európai tendenciákat **az incidensek számának növekedése jellemezte**. Ez alól kivételt képez Csehország, ahol 2021-ben hét esetet jegyeztek fel, míg 2024-ben csak kettőt.

Jelentős növekedés figyelhető meg Szlovákiában, amelyet elsőként a 2023-ra vonatkozó dokumentumban értékelték önállóan. A jelentés szerint „*miután a Robert Fico populista miniszterelnök vezette baloldali Smer párt megnyerte a szeptemberi választásokat, a független média és az újságírók elleni támadások azonnal felerősödtek, miután az elmúlt évben a médiaszabadságot kevés veszély fenyegette.*”²⁹ Hasonló kijelentést tesz a 2024-es jelentés Szlovákiát vizsgáló alfejezete: „*amióta a populista Robert Fico miniszterelnök és koalíciós kormánya 2023 végén újra hatalomra került, a független szlovák médiára egyre nagyobb nyomás nehezedik, és egyre több fenyegetés éri.*”³⁰

Érdekes még megvizsgálni **Lengyelország** esetét is, amelyet csak 2021-ben és 2022-ben értékelték önálló alfejezetben. **2023-ban a jelentés** általános áttekintést adó fejezete **rögzítette, hogy „a demokratikus ellenzék decemberi győzelme megerősítette a médiaszabadsággal kapcsolatos reményeket.”**³¹ Ugyanakkor a 2024 márciusában közzétett 2023-as jelentés elmulasztott beszámolni arról, hogy 2023. december 27-én az új lengyel kormányzat felszámolási eljárást kezdeményezett a lengyel közszolgálati médiaszolgáltatóval szemben.³² Erről a 2024-es riport sem tesz említést.

²⁷ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2024. 51. o.](#)

²⁸ Az Egyesült Királyságot utoljára a 2021-re vonatkozó jelentés vizsgálta, a Mapping Media Freedom internetes adatbázisában ugyanakkor 2022 januárjában egy incidenst még regisztráltak.

²⁹ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2023. 32. o.](#)

³⁰ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2024. 37. o.](#)

³¹ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2023. 19. o.](#)

³² [International Press Institute: Unveiling media freedom threats: collaborative Monitoring Report 2023. 2024. 03. 19.; Le Monde: Poland's government puts state media into liquidation. 2023. 12. 27.](#)

3. Magyarország eredményei a Mapping Media Freedom – Monitoring Report jelentésben

3.1. Magyarország eredményei 2014 és 2024 között

Ahogy arra elemzésünk első fejezetében is utaltunk, a **Mapping Media Freedom 2021 előtt is igyekezett feltérképezni a sajtó- és médiaszabadságot sértő incidenseket**, azonban nem adtak ki egységes éves jelentéseket, hanem *ad hoc* módon, jellemzően fél- vagy negyedévente publikálták az incidenseket értékelő dokumentumokat. A 2021 előtti riportokban azonban a rendszeresség mellett gyakran változott a bemutatott országok köre is, így hazánk esetében csak korlátozott számú adat lelhető fel. Mindazonáltal a jelentések alapjául szolgáló adatbázis segítségével 2014 és 2020 között is azonosítható a projekt keretei között az egyes évek incidenseinek száma. Ezeket az adatokat a lenti táblázatban tüntettük fel.³³

A Mapping Media Freedom – Monitoring Report **első kiadásában 2021 vonatkozásában 12 magyarországi incidens szerepel, amelyek összesen 47 személyt vagy entitást érintettek**. A riport kiemeli, hogy a dokumentált esetek felében azok állami vagy kormányzati szereplőhöz kötődtek.³⁴

2022-ben 11 incidenst azonosítottak hazánkban, amelyek 13 személyt vagy entitást érintettek. Az esetek több mint fele (56,3 százaléka) jogi támadás volt.³⁵

A jelentés **2023-as évet értékelő kiadása 49 incidensről tesz említést, amelyek összességében 93 személyt vagy entitást érintettek**. A támadások legnagyobb része (38,8 százaléka) a média infrastruktúrája és a tulajdonában álló eszközök ellen irányult. Ezen jellemzően a hírportálok online felületei ellen irányuló terheléses támadások voltak, amelyek több mint 40 médiumra terjedtek ki.³⁶

Az aktuális, 2025. február 12-én közzétett, **2024-re vonatkozó jelentésben Magyarország tekintetében 68 incidenst azonosítottak. Ezek összesen 150 személyt vagy entitást érintettek**, az esetek közel felét (45,6 százaléka) cenzúrához és a média munkájába való beavatkozáshoz kötötték. A jelentés beszámolója szerint egyes kormányzattal szemben kritikus lapok munkatársait nem engedtek be sajtótájékoztatókra vagy az érintettek nem kaptak választ az állami szervektől. A dokumentum az incidensek közel egynegyedét (23,5 százaléka) kormányzati és állami tisztviselőkhöz kötötte.³⁷

	A magyarországi incidensek száma
2014	69
2015	58
2016	42
2017	22
2018	50
2019	11
2020	15
2021	12
2022	11
2023	49
2024	68

2. táblázat: A Mapping Media Freedom által azonosított, Magyarországra vonatkozó incidensek száma 2014 és 2024 között.
(Forrás: Mapping Media Freedom adatbázisa, jelentései)

³³ [Mapping Media Freedom: Incidents.](#)

³⁴ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2021. 40-41. o.](#)

³⁵ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2022. 28-29. o.](#)

³⁶ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2023. 28-29. o.](#)

³⁷ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2024. 34-35. o.](#)

3.2. A Magyarországot érintő incidensek számának elemzése

Az egységes szerkezetbe foglalt és azonos módszertannal rendelkező **jelentések 2021-es első kiadását követően növekedés volt megfigyelhető a Magyarországon azonosított incidensek számában**, amely mindössze négy év alatt a többszörösére emelkedett.

Különösen **szembetűnő mindez 2022-ről 2023-ra, amikor a korábbi években azonosított 12 és 11 helyett 49 esetet könyveltek el.** A jelentés ugyanakkor nem számol be módszertani változásról, Magyarország tekintetében pedig új fenyegetésként csak a hírlapok online felületeit érő terheléses támadásokat azonosítják, amelyek az összes hazai incidens 38,8 százalékát, 19 esetet tettek ki.

4. A jelentésekben található tárgyi tévedések és szubjektív megállapítások

Tárgyi tévedések ³⁸	
A jelentés állításai	Észrevételek
A 2021-es Monitoring Report szerint „ <i>a médiafelügyelet, [...] a Fidesz-kormány által közvetlenül kinevezett személyekből áll.</i> ” ³⁹	A médiatörvény rögzíti, hogy az NMHH Elnökét – aki a Médiatanács elnöke is egyben – a miniszterelnök javaslatára a köztársasági elnök nevezi ki. Továbbá a Médiatanács négy tagját, valamint elnökét az Országgyűlés választja. ⁴⁰ A médiatörvény emellett rögzíti, hogy a Hatóság kizárólag a törvénynek van alárendelve, hatáskörét önállóan gyakorolja. Nem lehet továbbá utasítani a Hatóság Elnökét feladatkörének ellátásával és hatáskörének gyakorlásával kapcsolatos eljárása és döntése vonatkozásában. ⁴¹ A médiatörvény hasonló garanciákat biztosít a Médiatanács számára: tagjai kizárólag a törvényeknek vannak alárendelve, tevékenységük körében pedig nem utasíthatók. ⁴² Ennek megfelelően cáfolható a jelentés azon állítása, hogy a kormány közvetlenül nevezné ki a média felügyeletét ellátó szervezet tagjait. Önmagában annak a tényből, hogy a jogszabály a miniszterelnök számára ad javaslatvételi lehetőséget egy szervezet vezetőjére, még nem következik, hogy utóbbi az utasítása szerint járna el.

³⁸ A vizsgált Mapping Media Freedom – Monitoring Report jelentésekben azonosított tárgyi tévedések jelentős mértékben megegyeznek a médiaszabadsággal foglalkozó hasonló jelentésekben azonosítható, nem helytálló állításokkal, így az alábbi észrevételek támaszkodnak az NMHH médiaszabadság-jelentések értékelésével foglalkozó, korábban közzétett elemzéseiben szereplő megállapításokra. Lásd: [NMHH: Médiaszabadság-jelentések értékelése. 2025. 01. 08. 5. fejezet](#); [NMHH: A 2024-ben megjelent médiaszabadság-jelentések értékelése. 2025. 01. 08. 3. fejezet](#).

³⁹ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2021. 41. o.](#)

⁴⁰ Médiatörvény. 111/A. és 124. §

⁴¹ Médiatörvény. 109. és 111. §

⁴² Médiatörvény. 123. §

Tárgyi tévedések³⁸

A jelentés állításai	Észrevételek
<p>A 2021-es jelentés kritikái éllel számol be arról, hogy a Klubrádió fel kellett függesztenie földfelszíni sugárzását: „2021-ben egy másik jelentős kritikus műsorszolgáltató is a Fidesz és szövetségesei célkeresztjébe került. Februárban a befolyásos budapesti Klubrádió fel kellett függesztenie a műsorát, miután a bíróság elutasította a Médiatek 2020 szeptemberi, az engedély meghosszabbításának elutasítása ellen benyújtott fellebbezését.” A jelentés szerint a Médiatek „hamis és nyilvánvalóan diszkriminatív indokok alapján utasította el” a Klubrádió kérelmét.⁴³</p>	<p>Téves a Monitoring Report azon megállapítása, amely szerint a Médiatek alaptalan és diszkriminatív indokok miatt utasította el a Klubrádió 92,9 MHz frekvenciára szóló jogosultságának meghosszabbítására irányuló kérelmét. A rádióadó ugyanis – adatszolgáltatási kötelezettségét két alkalommal elmulasztva – ismételt jogsértést követett el, amely a médiatörvény értelmében kizárja, hogy a Médiatek kérelemre, pályázat nélkül meghosszabbítsa a frekvenciajogosultságot.⁴⁴</p> <p>Elmondható továbbá, hogy a Klubrádió Zrt. számára biztosított volt a részvétel a frekvenciára kiírt pályázaton. Sőt, pluszpont volt kapható a Budapest 92,9 MHz-n történő korábbi működésért. A pályázat végül azért zárult eredménytelenül, mivel a Klubrádió Zrt. gazdasági megfelelőségét a Médiatek nem tartotta megállapíthatónak, tekintettel arra, „(a) nyilvános cégadatok vizsgálata alapján megállapítható, hogy a Klubrádió több éven át tartó törvénytörő gazdálkodása miatt a hatályos cégjogi szabályok értelmében bármikor kényszerítő eljárás indítható ellene. A hazai és európai médiaszolgáltatási pályáztatási gyakorlat alapvető és általános elvei szerint a korlátozottan rendelkezésre álló rádiós frekvencia működtetésére egy bizonytalan és törvénytörő gazdasági helyzetben lévő vállalkozás nem megfelelő.” A pályázat lényegi műsortervei hibákat is tartalmazott.⁴⁵ A jogorvoslati eljárásban a Kúria elfogadta a Médiatek érveit, jogszerűnek ítélve döntését.⁴⁶</p>
<p>A riport 2021-es kiadása szerint a „Klubrádió elleni szabályozási nyomásgyakorlás a legújabb példája volt a Fidesz médiafoglalásának, amely az elmúlt 10 évben szisztematikusan felszámolta a médiapluralizmust a független médiumok</p>	<p>A magyar médiapiac sokszínűnek mondható, a legfontosabb piaci szereplők között eltérő álláspontokat megjelenítő lapokat és csatornákat találhatunk. Az NMHH 2024-es Médiapiaci Jelentéséből is kiolvasható, hogy hazánkban 6650</p>

⁴³ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2021. 41. o.](#)

⁴⁴ [NMHH: Elérhető a Budapest 92,9 MHz rádiós médiaszolgáltatási lehetőség frekvenciaterve. 2020. 09. 20.](#)

⁴⁵ [NMHH: Eredménytelen a Budapest 92,9 MHz frekvenciára kiírt pályázat.](#)

⁴⁶ [Kúria tájékoztatója - Jogerős ítélet a Klubrádió frekvenciapályázatának ügyében.](#)

Tárgyi tévedések ³⁸	
A jelentés állításai	Észrevételek
<p>bezárásával vagy átvételével.”⁴⁷ Ehhez hasonló kijelentést tesz a 2023-as évre vonatkozó jelentés is: „Magyarországon kritikus a sajtószabadság és a médiapluralizmus helyzete.”⁴⁸</p>	<p>nyomtatott sajtóterméket regisztráltak, a tíz leglátogatottabb online sajtótermék között több, a kormányzattal szemben kritikus médium is megtalálható.⁴⁹ A televíziós piacon a jellemzően kormánykritikusnak tekintett RTL csatorna hírműsorai (RTL Híradó, illetve Fókusz/Fókusz Plusz) a legnézettebbek.⁵⁰ Megjegyezhető emellett, hogy a sokszínű tájékozódás lehetőségeinek vizsgálatakor érdemes figyelembe venni, a közvélemény tájékoztatásában egyre nagyobb szerepet betöltő online audiovizuális szegmenst (például YouTube-csatornákat).</p>
<p>A 2022-es évre vonatkozó Monitoring Report arról számol be, hogy „áprilisban a Médiatanács eredetileg megakadályozta a Tilos Rádió független adó frekvenciaengedélyének megújítását. Az engedélyt azonban végül a Fidesz által ellenőrzött szabályozó hatóság megadta”.</p> ⁵¹	<p>A jelentés nem ismerteti, hogy a Tilos Rádió 2015-ben kezdődő jogosultságának ideje alatt négy alkalommal sértette meg a műsorszámok korhatárkategóriába sorolására és sugárzási időpontjára vonatkozó előírásokat. Emellett a médiaszolgáltató két esetben nem tett eleget havi adatszolgáltatási kötelezettségének, valamint további két esetben az éves beszámolási kötelezettségre vonatkozó előírások megszegése miatt állapított meg jogsértést a Médiatanács. Ahogy a Klubrádió kapcsán is rögzítettük, ismételt vagy súlyos jogsértés esetén kizárt a jogosultság pályázat nélküli megújítása.⁵² Ugyanakkor – ahogy arról a jelentés is számol – a Médiatanács ezután pályázati eljárást indított a Budapest 90,3 MHz körzeti vételkörzetű rádiós médiaszolgáltatási lehetőség használatára, és a Tilos Kulturális Alapítványt hirdette ki nyertesként. A Tilos Rádió tehát a korábbi frekvencián folytathatta rádiós tevékenységét, médiaszolgáltatási jogosultsága 10 évre szól.⁵³</p>

⁴⁷ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2021. 41. o.](#)

⁴⁸ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2023. 28. o.](#)

⁴⁹ NMHH: Médiapiaci Jelentés 2024. 80. és 92. o.

⁵⁰ NMHH: Médiapiaci Jelentés 2024. 174. o.

⁵¹ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2022. 28. o.](#)

⁵² [NMHH: Közel 145 millió forint közösségi rádiók és televíziók üzemeltetési költségeire. 2022. 04. 14.](#)

⁵³ [A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának 788/2022. \(IX. 20.\) számú határozata.](#)

Szubjektív megállapítások

A 2022-es jelentés kijelenti: „Orbán Viktor miniszterelnök az elmúlt évtizedben szisztematikusan felszámolta a médiapluralizmust Magyarországon”.⁵⁴

A 2023-as riport ehhez hasonlóan úgy fogalmaz, hogy „Magyarországon Orbán Viktor kormánya folytatta illiberális hatalomátvételét.”⁵⁵

A kiadvány alkalmanként hatásvadász kifejezéseket használ. Ennek példája, amikor a 2024-es riport „fojtogatott magyarországi médiaterről” beszél.⁵⁶

5. Zárszó

Az NMHH továbbra is fontosnak tartja a médiapluralizmus és médiaszabadság érvényesüléséről szóló, szakmai alapokon nyugvó párbeszédet. Ennek megfelelően a Hatóság feladatának tekinti, hogy az egyes, Magyarországról szóló médiaszabadság-jelentések szakmai hiányosságaira konstruktív módon felhívja a figyelmet.

Az áttekintett Mapping Media Freedom – Monitoring Report jelentések kapcsán megállapítható, hogy a dokumentumokban több módszertani hiányosság is azonosítható.

Ahogy azt kifejtettük, a Monitoring Report esetében **kizárólag** az annak alapjául szolgáló **adatbázis tartalmaz módszertani leírást, a szöveges értékelés összeállításának kereteit nem ismertetik.**

Megállapítható, hogy az egyes országokra vonatkozó **adatok összehasonlíthatóságát nagymértékben rontja, hogy azokat nem jelenítik meg lakosságárányosan.**

A módszertan hiányossága, hogy **csak az annak elkészítésében résztvevő szervezetek ismerhetők meg, a szerzők névsora nem.**

A jelentés alapjául szolgáló adatbázist áttekintve megállapítható, hogy az **nagymértékben olyan forrásokra támaszkodik, amelyek a magyar médiaviszonyokkal kapcsolatos álláspontokat egyoldalúan jelenítik meg.** Az ettől eltérő forrásokat jellemzően a regisztrált esetek megvalósításában szerepet játszó orgánumokként azonosítják.

A jelentésekben továbbá **több tárgyi tévedés és alátámasztást nélkülöző, szubjektív megállapítás is azonosítható.** A 2021-es riport például politikai befolyás alatt álló szervezetként ábrázolja a Médiatanácsot, miközben függetlenségét a médiatörvény garantálja, a 2023-as jelentés pedig kritikusnak minősíti a médiapluralizmus helyzetét, annak ellenére, hogy hazánkban több, általuk függetlennek tekintett lap és csatorna is a legolvasottabbak, illetve legnézettebbek közé tartozik.

A jelentés objektív megközelítését illetően kérdéseket vet fel egyes események értékelése, amellyel kapcsolatban a **szlovákiai és lengyelországi folyamatok leírására is utalhatunk példaként.** Előbbi esetében a 2023-as riport a populistaként aposztrofált Robert Fico miniszterelnök megválasztásához köti az újságírók elleni támadások felerősödését, a megelőző időszokról pedig azt írja, hogy „a médiaszabadságot kevés veszély fenyegette”.⁵⁷ Lengyelország kapcsán pedig úgy fogalmaz, hogy „a demokratikus ellenzék decemberi győzelme megerősítette a médiaszabadsággal kapcsolatos reményeket”, miközben nem számol be az új kormányzatnak a közmédia átalakítása kapcsán tett vitatott lépéseiről.⁵⁸

⁵⁴ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2022. 28. o.](#)

⁵⁵ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2023. 17. o.](#)

⁵⁶ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2024. 34. o.](#)

⁵⁷ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2023. 32. o.](#)

⁵⁸ [Mapping Media Freedom – Monitoring Report 2023. 19. o.](#)